

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221010049
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3221010049.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému A. Q. a spol., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 30. júna 2021 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21. apríla 2021, sp.zn.6T/13/2021, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm.e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j ú sa výroky o uložených trestoch u obžalovaných A. Q. a J. L. v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný A. Q. podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaný J. L. podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a súčasne obžalovanému určuje probačný dohľad nad správaním obžalovaného v určenej skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému na dobu trvania určenej skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce:

-v zákaze kontaktu s obžalovaným A. Q., nar. XX.XX.XXXX v U. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno k/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému na dobu trvania určenej skúšobnej doby povinnosť spočívajúcu:

- v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie,

- povinnosť pravidelne preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, ktorý nad ním vykonáva dohľad, zdroj svojich finančných príjmov na živobytie.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať činnosť kuriéra v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnoprávnom vzťahu alebo poskytovať kuriérske, doručovateľské služby na základe živnostenského oprávnenia v trvaní 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21. apríla 2021, sp.zn. 6T/13/2021 bol obžalovaný A. Q. zo skutkov v bodoch 1 až 5 a obžalovaný J. L. zo skutkov v bodoch 1 až 4 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, odsek 3 písmeno a/, písmeno c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- 1/ obžalovaný A. Q. spolu s obžalovaným J. L. v období od 17.03.2019 do 08.07.2020 z presne neurčených miest najmä v meste Bánovce nad Bebravou a v okrese Partizánske, v obci Žabokreky na Nitrou, ale aj z iných miest, pod zneužitou identitou 91 rôznych osôb, od ktorých vylákal za odplatu vo výške 5 až 10 € kópie ich občianskych preukazov, bez ich vedomia a súhlasu prostredníctvom internetového obchodu www.o2.sk, ktorého prevádzkovateľom je poškodená spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o., Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863 obžalovaný A. Q. opakovane objednával rôzny tovar, najmenej 262 kusov rôzneho hardwaru, najmä mobilných telefónov, smart hodínok, reproduktorov, notebookov, headsetov a slúchadiel rôznych značiek v hodnote 29.298,-€, väčšinou spolu so SIM kartami spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. a službami súvisiacimi s používaním SIM kariet, ako rôznymi paušálmi a dátovými balíkmi, ktoré sa zmluvne zaviazal splácať, avšak už v čase objednávky konal v úmysle neuhrádzať budúce faktúry za objednaný tovar a poskytnuté služby v súvislosti s používaním SIM kariet, pričom po predchádzajúcej dohode s obžalovaným J. L. vykonávajúcim kuriérske a doručovacie služby na základe živnostenského oprávnenia s miestom podnikania R. č. XX, IČO: 51005328 na základe zmluvy so spoločnosťou Sajtrans s.r.o., so sídlom A. Škarvana 7, 971 01 Prievidza, IČO: 47744847, ktorá je partnerskou spoločnosťou spoločnosti Slovak Parcel Service s.r.o., so sídlom Senecká cesta 1, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 31329217 vykonávajúcou kuriérsku službu pre spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o., obžalovaný A. Q. pri objednávkach zámerne uvádzal fiktívne bydlisko objednávateľov v okresoch Bánovce nad Bebravou a Partizánske preto, aby mu tovar bol doručovaný konkrétnym kuriérom - obžalovaným J. L., ktorý mal dané oblasti pridelené a vedel zabezpečiť, aby tovar A. Q. doručoval práve on z dôvodu, že obžalovaný J. L. podľa dohody pri odovzdávaní objednávok obžalovanému A. Q., ku ktorému došlo opakovane na rôznych miestach v okrese Bánovce nad Bebravou a okrese Partizánske, úmyselne neoveroval skutočnú totožnosť objednávateľov napriek tomu, že takáto povinnosť mu vyplývala z pracovných postupov a tovar A. Q. odovzdal s vedomím, že tento ho splácať nebude a po prebratí ho odpredá v rôznych prevádzkach zaoberajúcich sa výkupom mobilných telefónov, čo obžalovaný A. Q. aj vykonal a za tieto služby obžalovanému J. L. obžalovaný A. Q. vyplácal finančnú odmenu vo výške 5 až 10 € za jeden doručený balík, pričom žiaden z obžalovaných ani jednu z faktúr vystavených spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o. za tovar a poskytnuté služby v súvislosti s používaním SIM kariet - predovšetkým mikroplatby a v menšej miere hlasové, dátové služby a SMS správy, ani z časti neuhradil a poškodenej spoločnosti O2 Slovakia s.r.o. tak svojim konaním obžalovaná spôsobili ku dňu 14.07.2020 škodu vo výške 54.753 €;

- 2/ obžalovaný A. Q. spolu s obžalovaným J. L. dňa 27.08.2019 z presne neurčeného miesta prostredníctvom internetového obchodu www.telekom.sk, ktorého prevádzkovateľom je poškodená spoločnosť Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava 1 pod zneužitou identitou osoby R. B. bez jeho vedomia a súhlasu zadal objednávku č. 1-550529469944, v ktorej uviedol neoprávnené získané identifikačné údaje objednávateľa R. B., F. B. XX, rodné číslo XXXXXXXXXX, číslo občianskeho preukazu W tel. č. XXXX XXX XXX, e-mail B kde predmetom objednávky bola aktivácia programu služieb ÁNO M s telefónnym číslom XXXX XXX XXX a mobilným telefónom Sony Xperia L3 s IMEI: 352 527 102 878 408 a Easy karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktoré sa zmluvne zaviazal splácať, avšak už v čase objednávky konal v úmysle neuhrádzať budúce faktúry za objednaný tovar a poskytnuté služby v súvislosti s používaním SIM kariet, pričom po predchádzajúcej dohode s obžalovaným J.

L. vykonávajúcim kuriérske a doručovacie služby na základe živnostenského oprávnenia s miestom podnikania R. č. XX, IČO: 51005328 na základe zmluvy so spol. IN TIME, s.r.o., so sídlom Senecká cesta 1, Ivanka pri Dunaji 900 28, IČO: 31 342 621 vykonávajúcou kuriérsku službu pre spol. Slovak Telekom, obžalovaný A. Q. pri objednávke zámerne uviedol fiktívnu adresu na doručenie v okrese U. - F. B. č. XX preto, aby mu tovar bol doručovaný konkrétnym kuriérom - obžalovaným J. L., ktorý mal danú oblasť pridelenú a vedel zabezpečiť, aby tovar A. Q. doručoval práve on z dôvodu, že obžalovaný J. L. podľa dohody pri odovzdávaní objednávky obžalovanému A. Q., ku ktorému po vzájomnej dohode došlo na vopred určenom mieste dňa 02.09.2019, úmyselne neoveroval skutočnú totožnosť objednávateľa napriek tomu, že takáto povinnosť mu vyplývala z pracovných postupov a tovar A. Q. odovzdal s vedomím, že tento ho splácať nebude, za čo obžalovaný A. Q. obvinenému J. L. vyplatil finančnú odmenu v presne nezistenej výške od 5 do 10 €, pričom žiaden z obžalovaných ani jednu z faktúr vystavených poškodenou spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. za tovar a poskytnuté služby v súvislosti s používaním SIM kariet ani z časti neuhradil a poškodenej spoločnosti Slovak Telekom, a.s. tak svojim konaním obžalovaní spôsobili škodu vo výške 350,49 €, ktorá pozostáva zo škody na hovornom a službách vo výške 172,49 € a zo škody na mobilnom telefóne vo výške 178 €;

- 3/ obžalovaný A. Q. spolu s obžalovaným J. L. dňa 16.12.2019 z presne neurčeného miesta ku škode spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava 1 pod zneužitou identitou osoby B. S. bez jeho vedomia a súhlasu zadal telefonickú objednávku č. X-XXXXXXXXXXXX, v ktorej uviedol neoprávnene získané identifikačné údaje objednávateľa B. S., R. XX, U., rodné číslo XXXXXXXXXXXX, číslo občianskeho preukazu V telefónne číslo XXXX XXX XXX, kde predmetom objednávky bola aktivácia programu služieb ÁNO M s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktoré sa zmluvne zaviazal splácať, avšak už v čase objednávky konal v úmysle neuhrádzať budúce faktúry za objednaný tovar a poskytnuté služby v súvislosti s používaním SIM karty, pričom po predchádzajúcej dohode s obžalovaným J. L. vykonávajúcim kuriérske a doručovacie služby na základe živnostenského oprávnenia s miestom podnikania R. č. XX, I.: XXXXXXXX na základe zmluvy so spol. IN TIME, s.r.o., so sídlom Senecká cesta 1, Ivanka pri Dunaji 900 28, IČO: 31 342 621, vykonávajúcou kuriérsku službu pre spoločnosť Slovak Telekom, obžalovaný A. Q. pri objednávke zámerne uviedol fiktívnu adresu na doručenie v meste U., ul. R. č. XX preto, aby mu tovar bol doručovaný konkrétnym kuriérom - obžalovaným J. L., ktorý mal danú oblasť pridelenú a vedel zabezpečiť, aby tovar A. Q. doručoval práve on z dôvodu, že obžalovaný J. L. podľa dohody pri odovzdávaní objednávky obžalovanému A. Q., ku ktorému po vzájomnej dohode došlo na vopred určenom mieste dňa 18.12.2019, úmyselne neoveroval skutočnú totožnosť objednávateľa napriek tomu, že takáto povinnosť mu vyplývala z pracovných postupov a tovar A. Q. odovzdal s vedomím, že tento ho splácať nebude, za čo obžalovaný A. Q. obžalovanému J. L. vyplatil finančnú odmenu v presne nezistenej výške od 5 do 10 €, pričom žiaden z obžalovaných ani jednu z faktúr vystavených poškodenou spoločnosťou Slovak Telekom za poskytnuté služby v súvislosti s používaním SIM karty ani z časti neuhradil a poškodenej spoločnosti Slovak Telekom, a.s. tak svojim konaním obžalovaní spôsobili škodu vo výške 172,82 EUR, ktorá pozostáva zo škody na hovornom a službách;

- 4/ obžalovaný A. Q. spolu s obžalovaným J. L. dňa 27.01.2020 z presne neurčeného miesta ku škode spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava 1 pod zneužitou identitou osoby A. A. bez jeho vedomia a súhlasu zadal telefonickú objednávku č. 1-752616122911, v ktorej uviedol neoprávnene získané identifikačné údaje objednávateľa A. A., B. XX, M. W., rodné číslo XXXXXXXXXXXX, číslo občianskeho preukazu T telefónne číslo XXXX XXX XXX, kde predmetom objednávky bola aktivácia programu služieb ÁNO M s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktoré sa zmluvne zaviazal splácať, avšak už v čase objednávky konal v úmysle neuhrádzať budúce faktúry za objednaný tovar a poskytnuté služby v súvislosti s používaním SIM karty, pričom po predchádzajúcej dohode s obžalovaným J. L. vykonávajúcim kuriérske a doručovacie služby na základe živnostenského oprávnenia s miestom podnikania R. č. XX, IČO: 51005328 na základe zmluvy so spoločnosťou IN TIME, s.r.o., so sídlom Senecká cesta 1, Ivanka pri Dunaji 900 28, IČO: 31 342 621, vykonávajúcou kuriérsku službu pre spoločnosť Slovak Telekom, obžalovaný A. Q. pri objednávke zámerne uviedol fiktívnu adresu na doručenie v meste U., ul. B. č. XXX/X preto, aby mu tovar bol doručovaný konkrétnym kuriérom - obžalovaným J. L., ktorý mal danú oblasť pridelenú a vedel zabezpečiť, aby tovar A. Q. doručoval práve on z dôvodu, že obžalovaný J. L. podľa dohody pri odovzdávaní objednávky obžalovanému A. Q., ku ktorému po vzájomnej dohode došlo na vopred určenom mieste dňa 28.01.2020, úmyselne neoveroval skutočnú totožnosť objednávateľa napriek tomu, že takáto povinnosť mu vyplývala z pracovných postupov a tovar A. Q. odovzdal s vedomím, že tento ho splácať nebude, za čo obžalovaný

A. Q. obžalovanému J. L. vyplatil finančnú odmenu v presne nezistenej výške od 5 do 10 €, pričom žiaden z obžalovaných ani jednu z faktúr vystavených poškodenou spoločnosťou Slovak Telekom za poskytnuté služby v súvislosti s používaním SIM karty ani z časti neuhradil a poškodenej spoločnosti Slovak Telekom, a.s. tak svojím konaním obvinení spôsobili škodu vo 174,12 €, ktorá pozostáva zo škody na hovornom a službách.

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21. apríla 2021, sp.zn.6T/13/2021 bol obžalovaný L. Q. zo skutku v bode 5 uznaný za vinného z podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- 5/ obžalovaný A. Q. spolu s obžalovaným L. Q. dňa 28.08.2018 v čase o 08.21 h vytvoril telefonicky z telefónneho čísla XXXX XXX XXX objednávku na osobu pod menom F. W. vediac, že z následnej zmluvy uzavretej na základe tejto objednávky nebude vôbec nič uhrádzané, po ktorej bola spracovaná Zmluva o poskytovaní verejných služieb spojených s účastníckym programom Go Europe 30 Eur, spolu s Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A12551543, ktorá obsahovala okrem služieb aj predaj 1 ks zariadenia Sony Xperia XA2 silver, IMEI kód: 352765093365403, tieto boli odovzdané kuriérskej spoločnosti Direct Parcel Distribution SK s.r.o. (IČO: 35 834 498) so sídlom Technická 7, Bratislava pod číslom zásielky 06505033142446, pričom po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaného s kuriérom vyššie uvedenej spoločnosti obžalovaným L. Q., pracujúcim ako samostatne zárobkovo činná osoba na základe mandátnej zmluvy pre spoločnosť EUROBOS s.r.o, ktorá doručuje zásielky spoločnosti Direct Parcel Distribution SK s.r.o, boli prevzaté obžalovaným A. Q. dňa 30.08.2018 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v meste Prievidza, pričom obžalovaný L. Q. nechal obžalovaného A. Q. podpísať zmluvy, zaplatiť akontáciu vo výške 15,40 € a to všetko za poplatok 10 €, ktorý od obžalovaného A. Q. za to dostal, následne obžalovaný L. Q. obžalovanému A. Q. odovzdal zmluvy a zariadenie poskytnuté ku zmluve za fiktívneho zákazníka F. W., neskôr obžalovaný L. Q. sám podpísal prevzatie na skeneri na to určenom, ktorým doručovatelia disponujú v čase o 08:03:54 h, na ceste I/9 medzi Prievidzou a Košom GPS 48.726259 N, 18.588620 E, čím fiktívne vykázal doručenie predmetného tovaru predstieranému zákazníkovi, pričom obžalovaný Q. uviedol v zmluve nepravdivé údaje, nezaplatil ani jednu faktúru, ani jednu mesačnú splátku, čím takto spoločne s obžalovaným L. Q. spôsobili škodu poškodenej spoločnosti Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35697270 vo výške 375,61 €.

Za tento trestný čin bol obžalovaný A. Q. odsúdený podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 5, odsek 8 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne. Zároveň okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za tento trestný čin bol obžalovaný J. L. odsúdený podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Okresný súd mu podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov podmienečne odložil. Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov a súčasne obžalovanému uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v určenej skúšobnej dobe. Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno f) Trestného zákona uložil obžalovanému na dobu trvania určenej skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce:

- v zákaze kontaktu s obžalovaným A. Q., nar. XX.XX.XXXX v U. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno k) Trestného zákona súd uložil obžalovanému na dobu trvania určenej skúšobnej doby povinnosť spočívajúcu:

-v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie,

-povinnosť pravidelne preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, ktorý nad ním vykonáva dohľad, zdroj svojich finančných príjmov na živobytie.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať činnosť

kuriéra v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnoprávnom vzťahu alebo poskytovať kuriérske, doručovateľské služby na základe živnostenského oprávnenia v trvaní 4 (štyri) roky.

Za tento trestný čin bol obžalovaný L. Q. odsúdený podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Okresný súd podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov podmienienečne odložil. Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o treste voči obžalovanému L. Q. nebol odvolaním napadnutý. V tomto rozsahu rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2021.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému A. Q. a obžalovanému J. L. uložila povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863, škodu vo výške 54.753,-€.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému A. Q. a obžalovanému J. L. uložila povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Slovak Telecom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, škodu vo výške 679,43 €.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému A. Q. a obžalovanému L. Q. uložila povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Orange Slovensko, s.r.o., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 škodu vo výške 375,61 €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného A. Q. a pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného J. L..

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že nepodmienečný trest vo výmere tri roky uložený obžalovanému A. Q. považuje za neprimerane mierny. Takýto trest nemôže plniť funkciu individuálnej a predovšetkým generálnej prevencie, s ohľadom na rozsah ním spáchaného trestného činu a výšku škody. Zo strany obžalovaného išlo o vopred premyslenú a vopred zorganizovanú trestnú činnosť. Prokurátor poukázal na to, že je síce pravdou, že obžalovaný sa ku spáchaniu trestného činu priznal, avšak neurobil tak dobrovoľne, ale pod ťarchou veľkého množstva dôkazov, ktoré boli vykonané ešte pred jeho zadržaním. Ak by nedošlo k jeho zadržaniu, zaiste by v páchaní trestnej činnosti pokračoval aj naďalej. Uložený trest podľa prokurátora je neprimerane mierny a nebude postačovať na ochranu spoločnosti. Pri ukladaní výmery trestu okresný súd pochybil aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák.. Prokurátor poukázal na to, že v prípade obžalovaného A. Q. na uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby neboli splnené zákonné podmienky. Neboli zistené žiadne mimoriadne alebo inak výrazné okolnosti, ktoré by umožňovali postu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. takouto okolnosťou nemôže byť to, že má družku a jedno malé dieťa, pretože nejde o žiadne výnimočné či neobvyklé rodinné pomery. Predmetné ustanovenie možno aplikovať len pri ojedinelých okolnostiach, ktoré sa vymykajú z inak bežne sa vyskytujúcich okolností prípadu, či pomerov páchatel'a. Uložený trest ani nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukládanie trestov, keďže so zreteľom na závažnosť, spôsob a okolnosti spáchaného trestného činu, je uložený druh trestu, ako aj jeho výmera príliš mierna. Takto uložený trest nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému A. Q. a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 5, 8 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona § 41 odsek 1, 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Trest uložený obžalovanému J. L. z obdobných dôvodov považuje za veľmi mierny, nespĺňajúci funkciu individuálnej a predovšetkým generálnej prevencie, s ohľadom na rozsah ním spáchaného trestného činu a výšku škody. Prokurátor považuje uloženie podmienienečného trestu s probačným dohľadom za trest zákonný a primeraný, ale nesúhlasí s výmerou trestu a dĺžkou skúšobnej doby. Rovnako tu

neboli splnené podmienky na postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne zníženie trestu až o jednu polovicu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Okolnosti prípadu ani pomery páchatela takéto procesný postup neodôvodňovali. Okolnosťou k mimoriadnemu zníženiu trestu nemôže byť výška škody a záujem poškodených na jej rýchlom a riadnom uhradení, ani skutočnosť, že obžalovaný trestnú činnosť neinicioval a jeho obohatenie v porovnaní so spolupáchatelom bolo zanedbané. Súd v tejto súvislosti aplikoval princíp delenej trestnej zodpovednosti, ktorá je v trestnom práve neprípustná. Prokurátor poukázal na skutočnosť, že obaja obžalovaní síce prejavili záujem nahradiť škodu, ale doposiaľ neuhradili ani časť z nej, čo je potrebné zväžiť najmä v prípade J. L., ktorý je na slobode a je zamestnaný. Z tohto dôvodu má prokurátor za to, že záujem obžalovaného nahradiť škodu nie je skutočný, ale len predstieraný. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému J. L. a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, 8 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písmeno l/, n/ Trestného zákona, eventuálne za použitia § 39 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, eventuálne znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súčasne navrhol, aby na zvýšenie výchovného pôsobenia probačného a mediačného úradníka bola obžalovanému J. L. určená podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. skúšobná doba probačného dohľadu na hornej hranici zákonnej výmery. Proti uloženým obmedzeniam a povinnostiam nemá prokurátor žiadne námietky.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný A. Q. prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom vyjadrení obžalovaný poukázal na to, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne poukazuje na skutočnosti, ktoré zohľadňuje a na základe ktorých dospel k záveru, že v danom prípade sú naplnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu. Rozsudok napadnutý prokurátorom považoval za zákonný a voči obžalovanému za spravodlivý. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný J. L. prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom vyjadrení obžalovaný poukázal na to, že uložený trest považuje za primeraný, spĺňajúci požiadavku individuálnej ako aj generálnej prevencie. Závery súdu prečo pristúpil k aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák. sú riadne zdôvodnené, úvahy súdu sú logicky konzistentné s prihliadnutím na všetky aspekty prípadu, ako aj osoby obžalovaného. Mal za to, že aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák. je v danom prípade na mieste, tvrdenie prokurátora, že okolnosti, ktoré súd považoval za odôvodňujúce pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu, nie sú takými okolnosťami, nepovažoval za správne. Ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. nešpecifikuje aké konkrétne okolnosti môžu byť podkladom pre mimoriadne zníženie trestu, i keď existuje pomerne ustálená rozhodovacia prax, podľa ktorej za pomery páchatela odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatela, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatela od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatela, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatela o väčší počet osôb na neho odkázaných a podobne a za okolnosti prípadu možno považovať všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Je na voľnej úvahe súdu, ako jednotlivé okolnosti prípadu vyhodnotí, pričom pokiaľ sa nejedná o zjavný exces súdu a úvahy súdu vo vzťahu k jednotlivým okolnostiam majú svoju vnútornú logiku, sú jasne formulované a odôvodnené, nemožno takéto rozhodnutie považovať za nesprávne či svojvoľné. Uviedol, že v súčasnosti prebieha komunikácia s poškodenými o spôsobe náhrady škody. S poškodeným Slovak Telekom sa obžalovaný dohodol na spôsobe úhrady, pričom v súčasnosti čaká na doručenie faktúry poštou. S poškodeným O2, sa doposiaľ obžalovaný na spôsobe úhrady škody nedohodol, nakoľko poškodený O2 doposiaľ obžalovanému nezaslal vyjadrenie k jeho návrhu. Z uvedeného konania obžalovaného je však evidentná snaha, v čo najväčšom rozsahu a v čo najkratšej dobe spôsobenú škodu nahradiť. Záverom uviedol, že súd správne vyhodnotil konanie obžalovaného a všetkých okolností prípadu, keď okrem uloženého podmieneného trestu uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti vykonávať činnosť kuriéra v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnoprávnom vzťahu alebo poskytovať kuriérske, doručovateľské služby na základe živnostenského oprávnenia. Mal za to, že v danom prípade bol účel trestu dosiahnutý, keďže trest bráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, pričom z povahy a správania obžalovaného

je zrejmé, že nemá v úmysle páchať ani druhovo odlišnú trestnú činnosť. Taktiež je zo správania obžalovaného zrejmé, že uložený trest, resp. už len samotné prejednanie veci v ňom vyvolalo úprimnú snahu viesť riadny a usporiadaný život a vyhýbať sa protiprávnemu konaniu v akejkoľvek forme. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Ku vyjadreniam obžalovaných k odvolaniu prokurátora sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu písomne bližšie nevyjadril.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí krajského súdu v celom rozsahu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania prokurátora a navrhla, aby odvolací súd u oboch obžalovaných rozhodol v súlade s petitom uvedenom v písomných dôvodoch odvolania prokurátora.

Obžalovaný A. Q. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný J. L. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 30. júna 2021 na podklade podaného odvolania prokurátora pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaných A. Q. a J. L., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd zistil v postupe okresného súdu chyby vo vzťahu k výroku o uloženom treste obžalovanému A. Q., ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (viď. nižšie zistenia a vyjadrení názor odvolacieho súdu).

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenia obžalovaných o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku o treste, pretože uložené tresty obžalovaným okresným súdom v napadnutom rozsudku sú uložené v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona.

Obžalovaný A. Q. bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 3 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2, odsek 5, odsek 8 Tr. zák., § 36 písm. l/, Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 1, odsek 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., za ktorý je stanovená v § 221 ods. 3 Tr. zák. trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov až 10 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu neprihliadol dôsledne na spôsob spáchania činov a ich následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému A. Q. nesprávne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pričom pri správnom postupe mal v uvedenej trestnej veci vzhliadnuť dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal súdu pri objasňovaní trestných činov tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade

s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016, ako i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016, a taktiež na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017, sp.zn. Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44.

Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., odvolací súd rovnako ako okresný súd vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to, že obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný, pričom v dvoch zo štyroch prípadov, odsúdenie nie je zahladené.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému A. Q. postupoval v rozpore so zákonom, keď postupom podľa § 38 ods.5 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2/2019, podľa ktorého sa súd musí v rámci splnenia povinnosti podľa § 34 ods. 5 Tr. por. pri poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. presvedčiť, či bol obvinený v skoršom priebehu konania poučený aj o takej úprave trestnej sadzby podľa ustanovení § 38 ods. 5 Tr. zák., teda či obvinený z hľadiska svojich obhajobných práv vie, aká je v jeho neprospech upravená (sprísnená) sadzba, ktorá v jeho prípade prichádza do úvahy. V predmetnej trestnej veci okresný súd dôsledným spôsobom nevykonal poučenie obžalovaného A. Q. o tom, že mu hrozí pri ukladaní druhu a výmery trestu použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., čím podľa názoru senátu odvolacieho súdu založil dôvod na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (v nadväznosti na § 257 ods. 5 Tr. por.). S poukazom na uvedené, obžalovaný v uvedenej trestnej veci nebol okresným súdom správne poučený o použití ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., čím podľa názoru senátu odvolacieho okresný súd pri aplikovaní ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. por. porušil závažným spôsobom právo obžalovaného A. Q. na obhajobu.

Odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému pri určení jeho výmery a spôsobu jeho výkonu postupoval v rozpore so zákonom, keď mimoriadne znížil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonom ustanovení neboli u neho splnené zákonné podmienky.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatela, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatela preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci však okresný súd takto nepostupoval, keďže vo vzťahu k obžalovanému A. Q. neuviedol žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (resp. viacero takých okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatela, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. V tomto smere sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku obmedzil na konštatovanie, že u obžalovaného A. Q. okolnosťami, ktoré odôvodňujú použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona sú jeho postoj k žalovanej trestnej činnosti, vyhlásenie o jeho vine, výrazné napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní, samotná výška škody a finančná a osobná závislosť družky a malého dieťaťa. Vzhľadom na uvedené mal za to, že došlo k naplneniu zákonných podmienok pre mimoriadne zníženie trestu.

Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovaného A. Q. nie sú dané. Za pomery páchatel'a (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citelný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatel'a treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. O takúto situáciu však u obžalovaného A. Q. nejde a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatel'a neprichádzala do úvahy.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac významných pohľadujúcich okolností, medzi nimi z hľadiska možností nápravy páchatel'a aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, pritom pri nedostatku prítiažujúcich okolností a najmä za predpokladu, že nie sú dané okolnosti, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby a pokiaľ táto bola v konkrétnom prípade aj použitá.

V posudzovanej trestnej veci u obžalovaného A. Q. prevažujú v rozhodnej miere okolnosti vyznievajúce v jeho neprospech. Obžalovaný A. Q. sa dopustil pokračovacieho zločinu podvodu, ktorým spôsobil značnú škodu, a uvedeného činu sa dopustil závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, teda za okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby a vyjadrujúcich tak z hľadiska hodnotenia ich povahy a charakteru vyššiu závažnosť trestného činu.

Vzhľadom na tieto okolnosti zvyrazňujúce závažnosť obžalovaným spáchaného pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s poukazom na 41 ods. 1 Tr. zák. a negatívne charakterizujúce aj osobu obžalovaného ako páchatel'a, odvolací súd dospel k záveru, že neboli u obžalovaného A. Q. splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., preto odvolacie námietky prokurátora odvolací súd považoval za opodstatnené a v celom rozsahu ich akceptoval.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ukladal obžalovanému A. Q. trest odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. po úprave hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 221 ods. 3 Tr. zák. v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov 2 mesiacov a 20 dní (výpočet hornej hranice trestu: 10 rokov - 3 rokov = 7 rokov; 7 rokov x 12 mesiacov = 84 mesiacov, z toho 1/3 predstavuje 28 mesiacov /2 roky a 4 mesiace/; 10 rokov - 2 roky a 4 mesiace = 7 rokov a 8 mesiacov; teda horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody po zákonom znížení v súlade s § 38 ods. 3 a ods. 8 Tr. zák. predstavuje 7 rokov a 8 mesiacov); (výpočet hornej hranice trestu: 7 rokov a 8 mesiacov = 92 mesiacov, z toho 1/3 predstavuje 30 mesiacov a 20 dní; 92 mesiacov + 30 mesiacov a 20 dní = 122 mesiacov a 20 dní, t.j. 10 rokov 2 mesiace a 20 dní; teda horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody po zákonom zvýšení v súlade s § 41 ods. 2 Tr. zák. predstavuje 10 rokov 2 mesiace a 20 dní).

Odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného A. Q. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému A. Q. uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený úhrnný nepodmienečný trest podľa

záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanovených pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcich z ich povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutkov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obžalovaný J. L. bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 3 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zák., § 36 písm. l/, Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., za ktorý je stanovená v § 221 ods. 3 Tr. zák. trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov až 10 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu prihliadol dôsledne na spôsob spáchania činov a ich následky, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k zhode s okresným súdom, že v prípade obžalovaného J. L. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže spáchanie skutku priznal a toto oľutoval. Rovnako ani odvolací súd nezistil priťažujúcu okolnosť. Z dôvodu prevahy pomeru poľahčujúcich okolností, súd postupom podľa § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. upravil zákonom určenú trestnú sadzbu tak, že hornú hranicu trestnej sadzby znížil o 1/3 - inu a trestnú sadzbu ustálil v rozpätí od 3 rokov do 7 rokov 8 mesiacov.

Odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému pri určení jeho výmery a spôsobu jeho výkonu postupoval v rozpore so zákonom, keď mimoriadne znížil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonnom ustanovení neboli u neho splnené zákonné podmienky. Okresný súd mal správne postupovať podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Vzhľadom na postoj obžalovaného, ktorý sa priznal k svojej trestnej činnosti od samého začiatku trestného stíhania a aj na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, odvolací súd v predmetnej trestnej veci vzhliadol možnosť aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn. Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44. V citovanom stanovisku sú uvedené štyri právne vety, podľa ktorých: 1/ súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa §2ods.10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona, 2/ poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova), 3/ analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu, 4/ ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel'

(procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V predmetnej trestnej veci prichádza do úvahy štvrtá právna veta, ktorá rieši otázku zvýhodnenia páchatel'a (procesne ako obžalovaného), ktorý uznal vinu a súd jeho vyhlásenie prijal, možnosťou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom). Citované stanovisko teda nielenže nevylučuje, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu týkajúce sa priznania obžalovaného, možnosť aplikácie „iba“ ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (po prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný, súdom), ale navyše umožňuje aplikáciu pre obvineného podstatne priaznivejšieho postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Tr. zák. per analogiam možnosťou mimoriadneho zníženia trestu (rovnako ako páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste).

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ukladal obžalovanému J. L. trest odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/ ods. 4 Tr. zák. per analogiam po úprave dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 221 ods. 3 Tr. zák. v rozpätí od 2 rokov do 7 rokov 8 mesiacov (horná hranica upravená postupom podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák.) (výpočet dolnej hranice trestu: 3 roky, z toho $1/3 = 1$ rok, / 3 roky - 1 rok = 2 roky / 24 mesiacov, teda dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody po zákonomnom znížení v súlade s § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. predstavuje 2 (dva) roky/24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného J. L. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému J. L. uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/. ods. 4 Tr. zák. per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. V prejednávacom prípade u obžalovaného nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, ktoré okolnosti podľa právneho názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú záver o nevyhnutnosti pôsobenia na obžalovaného pre dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. bezprostredným výkonom uloženého najprísnejšieho druhu trestu, ktorým je trest odňatia slobody, preto podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona odvolací súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil. Podľa § 51 odsek 2 Tr. zák., ods. 3 písm. f/, ods. 4 písm. k/ odvolací súd zhodne s okresným súdom uložil obžalovanému na dobu trvania skúšobnej doby obmedzenia a povinnosti bližšie špecifikované vo výroku tohto rozsudku. Zároveň podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písmeno l/ Tr. zák., § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zák. odvolací súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať činnosť kuriéra v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnoprávnom vzťahu alebo poskytovať kuriérske, doručovateľské služby na základe živnostenského oprávnenia v trvaní 4 (štyri) roky. Uvedené obmedzenia a povinnosti neboli ani v odvolaní prokurátora namietané a boli považované za zákonné a primerané.

Počas skúšobnej doby bude správanie obžalovaného sledované. Ak obžalovaný bude viesť riadny život, po skončení skúšobnej doby bude rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe osvedčil; inak bude rozhodnuté, že obžalovaný vykoná uložený trest odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.